

*** การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริม
เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา**
**Strategic Analysis of Supplementary Education Management for
Enhancing Higher Education Admission Effectiveness**

กรรภช ศรีวิชัย¹ ชิวิน สุขสมณะ^{2*}

Korrakrit Sriwichai¹ Shewin Suksamana^{2*}

¹ผู้อำนวยการโรงเรียนกวดวิชาพัฒนาวิชาการเชียงใหม่

Director of Phatthanavichakarn Chiangmai tutoring schools, Thailand

²ผู้ช่วยศาสตราจารย์ ดร. วิทยาลัยนานาชาติ มหาวิทยาลัยพายัพ

Assistant Professor Dr. of The International College, Payap University, Thailand

*Corresponding author e-mail: shewinkate@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา โดยเป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ แบ่งเป็น 2 ขั้นตอน คือ 1) ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา 2) วิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาโดยการสัมภาษณ์เชิงลึกแบบโครงสร้าง ผู้ให้ข้อมูลได้จากการคัดเลือกแบบเจาะจงจากโรงเรียนกวดวิชาที่มีการจดทะเบียนมากกว่า 10 ปี ซึ่งแสดงถึงการได้รับความเชื่อมั่นจากนักเรียนและผู้ปกครอง รวมทั้งสิ้น 20 คน จากโรงเรียนกวดวิชาจำนวน 3 โรงเรียน ประกอบด้วย 1) ผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชา 3 คน 2) ครูในโรงเรียนกวดวิชา 9 คน 3) นักเรียนในโรงเรียนกวดวิชา 4 คน และ 4) ผู้ปกครองของนักเรียนที่เรียนในโรงเรียนกวดวิชา 4 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล คือ การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบโครงสร้าง แล้วนำมาวิเคราะห์เชิงเนื้อหาและการสร้างข้อสรุปตามประเด็น ผลการวิจัยพบว่า จากการศึกษาและวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา สามารถแบ่งเป็น 4 ด้าน ได้แก่ 1) การยกระดับงานด้านวิชาการ 2) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน 3) การสรรหาและส่งเสริมศักยภาพของครูผู้สอน และ 4) การบริการทางวิชาการและแนะแนวทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

คำสำคัญ: การวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์; การจัดการศึกษาเสริม; การคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา

* Received: 25 January 2025, Revised: 28 April 2025, Accepted: 28 April 2025

ABSTRACT

This research aimed to study and analyze strategic approaches in supplementary education management to enhance the effectiveness of higher education admission selection. This qualitative research was conducted in two phases: 1) document analysis and review of related research on educational management of tutoring schools to align with the higher education admission system, and 2) strategic analysis of supplementary education management for improving higher education admission effectiveness through structured in-depth interviews. The informants were purposively selected from tutoring schools that have been registered for more than 10 years, demonstrating sustained trust from students and parents. A total of 20 participants from 3 tutoring schools were interviewed, consisting of: 1) 3 tutoring school administrators, 2) 9 tutoring school teachers, 3) 4 students from tutoring schools, and 4) 4 parents of students attending tutoring schools. Data were collected through structured in-depth interviews and analyzed using content analysis and thematic conclusion drawing. The findings revealed that the strategic analysis of supplementary education management for enhancing higher education admission effectiveness can be categorized into four dimensions: 1) academic excellence enhancement, 2) instructional method development, 3) teacher recruitment and professional development, and 4) effective academic services and educational guidance provision.

Keywords: Strategic Analysis; Supplementary Education Management; Higher Education Admission Selection

บทนำ

หนึ่งในปัจจัยสำคัญที่มีบทบาทอย่างยิ่งในการพัฒนาบุคคลและสังคมในภาพรวม คือ “การศึกษา” โดยช่วยพัฒนาความคิด ความรู้ทางวิชาการ ทักษะที่จำเป็นสำหรับการทำงานและการดำเนินชีวิตในสังคมสมัยใหม่ ส่งเสริมให้เกิดความคิดเชิงวิเคราะห์ ความสามารถในการแก้ปัญหาและความเข้าใจที่ลึกซึ้งในหลาย ๆ ด้าน นอกจากนี้ยังช่วยให้เข้าใจและเคารพต่อความหลากหลายทางวัฒนธรรม ส่งเสริมความตระหนักรู้ทางสังคม การเข้าถึงการศึกษาที่ดีถือเป็นกุญแจสำคัญในการลดความเหลื่อมล้ำและเป็นการส่งเสริมความเท่าเทียม โดยการเปิดโอกาสให้ผู้คนจากทุกสภาพแวดล้อมได้มีโอกาสเข้าถึงการศึกษาและโอกาสในการปรับปรุงคุณภาพชีวิต ซึ่งเป็นพื้นฐานสำคัญในการเตรียมความพร้อมสำหรับอาชีพที่มั่นคง (บวรพจน์ ชนะสมบัติ, 2567) แผนพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2560 – 2579 ได้ระบุว่า การศึกษาเป็นปัจจัยพื้นฐานของการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ในการสร้างความได้เปรียบเชิงเปรียบเทียบ เพื่อให้แต่ละประเทศสามารถแข่งขันกันและเป็นกลไกที่ส่งผลต่อการพัฒนาประเทศทั้งด้านเศรษฐกิจและสังคม การศึกษาจึงมีความสำคัญอย่างมากกับทุกระบบกลไกในการขับเคลื่อนประเทศภายใต้ระบบเศรษฐกิจและสังคมที่เป็นพลวัต ประเทศไทยอยู่ในช่วงเวลาที่ต้องเผชิญกับสถานการณ์ทางเศรษฐกิจ สังคม การเมือง เทคโนโลยี พลังงานและสิ่งแวดล้อมที่เปลี่ยนแปลงอย่างรวดเร็วและส่งผลกระทบอย่างรุนแรงมากขึ้นกว่าช่วงที่ผ่านมา ซึ่งผลกระทบเหล่านี้ล้วนส่งผลต่อการแก้ไขปัญหาและพัฒนาประเทศ นอกจากนี้รัฐดิพร แต่งพลกรัง (2563)

ได้กล่าวว่า ประเทศไทยให้ความสำคัญกับการพัฒนาคุณภาพชีวิตของมนุษย์ โดยได้มีการกำหนดไว้ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติและมีแผนพัฒนาการศึกษาแห่งชาติรองรับอีกชั้นหนึ่ง ภาครัฐได้ทุ่มเทงบประมาณเพื่อการพัฒนาการศึกษาให้กับประชาชนโดยตลอดและผู้ปกครองยังได้ให้ความร่วมมือสนับสนุนให้บุตรหลานของตนมีการศึกษาสูงขึ้น เพื่อเป็นหลักประกันในการประกอบอาชีพในอนาคตและการมีรายได้ในระยะยาวที่เพิ่มขึ้นอย่างมั่นคง

สังคมไทยให้ความสำคัญกับการส่งบุตรหลานเข้าศึกษาต่อในโรงเรียนหรือมหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียงเนื่องจากมีความเชื่อมั่นว่าสถาบันการศึกษาที่มีชื่อเสียงจะสามารถเพิ่มพูนความรู้ ทักษะและความสามารถให้แก่บุตรหลานหรือตัวผู้เรียน โดยสิ่งแรกที่มักจะพบในการสอบคัดเลือกเพื่อเข้าศึกษาต่อในสถานศึกษานั้น ๆ คือ การมีจำนวนนักเรียนที่ให้ความสนใจในการสมัครสอบเป็นจำนวนมาก เพราะทุกคนมีจุดมุ่งหมายเดียวกันคือการต้องการเข้าเรียน ดังนั้น นักเรียนและผู้ปกครองจึงต้องมีการเตรียมความพร้อมก่อนที่จะเข้าสอบแข่งขัน เพื่อให้เกิดความมั่นใจในการสอบคัดเลือกว่าผู้เรียนมีความรู้และความสามารถเพียงพอที่จะสอบผ่านการคัดเลือกนั้นได้ เช่น การทบทวนความรู้ในสิ่งที่เรียน การฝึกทำแบบฝึกหัดเพิ่มเติมอย่างสม่ำเสมอ (กรรณิการ์ พรหมคำ, 2561) สอดคล้องกับจุฬณี วิริยะกิจไพศาล (2559) ที่ระบุว่า การเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาจำเป็นต้องผ่านกระบวนการสอบเพื่อวัดความรู้ ซึ่งถือเป็นความภาคภูมิใจและความสำเร็จในชีวิตของผู้เรียนในชั้นหนึ่ง โดยผู้เรียนเชื่อว่าหลังจากสำเร็จการศึกษาในระดับอุดมศึกษาแล้วจะมีหน้าที่การงานที่ดีและได้รับผลตอบแทนที่สูง จึงทำให้ผู้เรียนพยายามสะสมความรู้และความสามารถเพื่อให้สามารถสอบผ่านการคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในระดับอุดมศึกษาให้ได้

ในการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาของประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อหลายครั้งตามยุคสมัย โดยในช่วงระยะเวลา 60 ปีที่ผ่านมา นับตั้งแต่การสอบในระบบเอนทรานซ์ระหว่างปี พ.ศ. 2504 – พ.ศ. 2542 ซึ่งถือเป็นการสอบคัดเลือกเข้าศึกษาต่อในยุคแรก ๆ โดยยังไม่มีหน่วยงานกลางใด ๆ เข้ามาจัดการและดูแลอย่างเป็นระบบ แต่ให้เป็นการจัดสอบขึ้นเองของมหาวิทยาลัยต่าง ๆ โดยมีสภาการศึกษาแห่งชาติเป็นผู้ประสานงาน ซึ่งจัดให้มีการสอบเพียงครั้งเดียวแล้วนำคะแนนที่ได้ไปยื่นในคณะที่ต้องการเข้าศึกษาต่อ แต่ระบบการสอบเอนทรานซ์ถูกมองว่าก่อให้เกิดปัญหาเด็กนักเรียนไม่ตั้งใจเรียนในชั้นเรียนและนักเรียนที่สอบไม่ได้จะไม่มีโอกาสแก้ตัว ดังนั้นในช่วงระหว่างปี พ.ศ. 2542 – พ.ศ. 2549 จึงได้กำหนดให้มีการนำคะแนนผลการเรียนในชั้นเรียนมาร่วมพิจารณาเพิ่มเข้าไปด้วย คือ ผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) และค่าเปอร์เซ็นต์ไทล์ (PR) พร้อมทั้งมีการเพิ่มการสอบคัดเลือกเป็น 2 ครั้ง โดยนักเรียนสามารถเก็บคะแนนไว้ใช้ได้ 2 ปี แต่ว่าการใช้คะแนน GPA และ PR นั้นเป็นเสมือนการกดดันให้โรงเรียนต้องเร่งสอนนักเรียนให้จบหลักสูตรก่อนการสอบในรอบแรกที่ต้องจัดขึ้นในช่วงเดือนตุลาคมของทุกปี เพื่อให้ นักเรียนมีเวลาเตรียมตัวและทุ่มเทให้กับการสอบเข้ามหาวิทยาลัย จึงส่งผลให้ปัญหาของระบบการสอบเข้ามหาวิทยาลัยเพิ่มความ

รุนแรงมากขึ้นเรื่อย ๆ ด้วยเหตุดังกล่าวนี้จึงทำให้หน่วยงานที่มีส่วนเกี่ยวข้องได้มีการตัดสินใจเปลี่ยนระบบการสอบอีกครั้ง โดยกำหนดให้มีการนำคะแนนผลการเรียนต่าง ๆ ได้แก่ ผลการเรียนเฉลี่ยสะสม (GPAX) ผลการเรียนเฉลี่ย (GPA) มาใช้คำนวณร่วมด้วย พร้อมทั้งจัดให้มีการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) และการทดสอบทางการศึกษาระดับชาติขั้นสูงในวิชาต่าง ๆ (A-NET) แต่มีการสะท้อนจากทางมหาวิทยาลัยต่าง ๆ ว่าข้อสอบ O-NET และ A-NET นั้นไม่มีความเป็นมาตรฐาน ขณะเดียวกันการใช้คะแนนผลการเรียนในชั้นเรียนมาคำนวณร่วมด้วยนั้นก็ถูกตั้งคำถามอย่างหนัก เนื่องจากว่าแต่ละโรงเรียนมีมาตรฐานในการให้คะแนนกับนักเรียนที่แตกต่างกัน ดังนั้นระบบการสอบรูปแบบนี้จึงถูกใช้ในช่วงเวลาสั้น ๆ คือ ระหว่างปี พ.ศ. 2549 – พ.ศ. 2552 เท่านั้น จนต่อมาในปี พ.ศ. 2553 การสอบ A-NET ได้มีการถูกยกเลิกไป โดยถูกแทนที่ด้วยการทดสอบวิชาความถนัดทั่วไป (GAT) และการทดสอบวิชาความถนัดทางวิชาชีพ (PAT) แต่บางมหาวิทยาลัยก็ยังคงเกิดความรู้สึกไม่มั่นใจกับระบบการสอบคัดเลือกของส่วนกลาง จึงมีการจัดสอบคัดเลือกของตนเอง ซึ่งการจัดสอบของมหาวิทยาลัยก่อให้เกิดปัญหาการกั้นสิทธิที่เรียนของเด็กนักเรียนคนอื่น ๆ ซึ่งต่อมาสถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (สทศ.) ได้มองเห็นถึงปัญหาและพยายามหาทางออก จนนำมาสู่การจัดสอบ “วิชาสามัญ” โดยอนุญาตให้มหาวิทยาลัยต่าง ๆ นำคะแนนส่วนนี้ไปใช้ในการรับตรงของมหาวิทยาลัย จนในปี พ.ศ. 2561 ประเทศไทยได้มีการเปลี่ยนแปลงระบบการสอบคัดเลือกอีกครั้ง โดยมีเป้าหมายที่จะแก้ปัญหาความเครียดในการสอบของนักเรียนและลดปัญหาความเหลื่อมล้ำในระบบการศึกษา จึงได้มีการเปลี่ยนมาใช้ระบบการคัดเลือกกลางบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (Thai University Central Admission System) หรือเรียกชื่อย่อว่า TCAS (ณัฐรัฐิติ คำมูล, 2567)

ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (ทปอ.) ได้พิจารณาและกำหนดให้ใช้ระบบการคัดเลือกกลางบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา หรือ TCAS เพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย ซึ่งเป็นระบบที่เกิดขึ้นจากนโยบายของรัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการที่ได้มอบหมายให้ปรับเปลี่ยนรูปแบบการรับเข้าศึกษาเพื่อไม่ให้มีการวิ่งรอกสอบและลดค่าใช้จ่ายในการสมัครสอบ รวมทั้งป้องกันการใช้สิทธิ์ซ้ำซ้อน โดย ทปอ. ได้รับหลักการและเสนอแนวทางการรับนักเรียนเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาในรูปแบบใหม่ ซึ่งมีสถาบันอุดมศึกษาในเครือข่ายจำนวน 34 แห่ง ร่วมกันพิจารณากระบวนการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยยึดหลักการสำคัญ 3 ประการ คือ 1) นักเรียนควรอยู่ในห้องเรียนจนจบช่วงชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 2) นักเรียนแต่ละคนมีเพียง 1 สิทธิ์ ในการตอบรับเข้าศึกษาในสาขาวิชาที่เลือกเพื่อความเสมอภาค และ 3) นักเรียนไม่วิ่งรอกสอบ ซึ่งได้มีการแบ่งข้อสอบออกเป็น 3 ลักษณะ คือ 1) การสอบวัดความถนัดทั่วไป (Thailand General Aptitude Test) หรือ TGAT 2) การสอบวัดความถนัดทางวิชาชีพ (Thai Professional Aptitude Test) หรือ TPAT และ 3) การสอบวัดความรู้เชิงวิชาการ (Applied Knowledge Level) หรือ A-Level ซึ่งในปีการศึกษา 2568 ระบบการคัดเลือกกลางบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา (TCAS) ได้

มีการแบ่งการคัดเลือกนักเรียนเป็น 4 รอบ ได้แก่ รอบที่ 1 การยื่นแฟ้มสะสมงานสำหรับนักเรียนที่มีผลงานโดดเด่น (Portfolio) รอบที่ 2 การยื่นคะแนนสอบสำหรับนักเรียนในเขตพื้นที่ของมหาวิทยาลัยหรืออยู่ในเครือข่ายความร่วมมือหรือมีคุณสมบัติเฉพาะตรงตามเงื่อนไข (Quota) รอบที่ 3 การยื่นคะแนนสอบส่วนกลางสำหรับนักเรียนทั่วไป (Admission) และรอบที่ 4 การยื่นคะแนนสอบโดยตรงต่อมหาวิทยาลัยตามเกณฑ์คุณสมบัติของแต่ละมหาวิทยาลัยกำหนด (Direct Admission)

จากการปรับเปลี่ยนของระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาของภาครัฐอย่างต่อเนื่องของประเทศไทยทำให้เกิดความสับสนต่อนักเรียนและผู้ปกครอง รวมถึงการไม่เข้าใจในกระบวนการการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่เปลี่ยนแปลง โรงเรียนกวดวิชาซึ่งเป็นหนึ่งในประเภทของโรงเรียนเอกชนในรูปแบบการจัดการศึกษานอกระบบตามพระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554 จึงได้เข้ามามีบทบาทในการทำหน้าที่แนะนำและช่วยเหลือนักเรียนและผู้ปกครองเพื่อให้เกิดความเข้าใจต่อระบบการสอบคัดเลือกนักเรียนที่มีการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งเติมเต็มความรู้ให้นักเรียนได้รู้เคล็ดลับวิชาที่จะนำไปใช้ในการสอบเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัยและในขณะที่ตนเองมุ่งหวัง นอกจากนี้นักเรียนส่วนใหญ่เลือกเรียนในโรงเรียนกวดวิชาเนื่องจากว่าเนื้อหาที่ได้รับจากในห้องเรียนปกติยังไม่เพียงพอที่จะสามารถนำไปใช้ในการสอบวัดผลหรือการสอบแข่งขันได้ เช่น ในรายวิชาความถนัดทั่วไป หรือ TGAT ซึ่งไม่ได้มีการจัดการเรียนการสอนให้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ภายในระบบโรงเรียนปกติ แต่ได้มีการนำวิชานี้มาใช้เป็นส่วนหนึ่งในการประเมินผลการสอบเพื่อคัดเลือกนักเรียนเข้าศึกษาต่อในระดับมหาวิทยาลัย (สถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา, 2564) และ ค่านิยมของผู้ปกครองและนักเรียนได้ให้ความสำคัญกับการเรียนในสถาบันกวดวิชา โดยเชื่อว่าการเรียนกวดวิชาจะช่วยเสริมความรู้ให้กับนักเรียนในรายวิชาที่ได้คะแนนน้อย รวมทั้งเพื่อเพิ่มความสามารถให้กับนักเรียนในการสอบเข้ามหาวิทยาลัยที่มีชื่อเสียง (สุदारตน์ วุฒิมงคลพานิช, 2559) นอกจากนี้คมสัน พรหมรินทร์ (2560) ได้ระบุว่า ระบบการ ศึกษาหลักของไทยได้ผูกขาดเส้นทางทางการศึกษา โดยยึดโยงสัมพันธ์กับการประกอบอาชีพ รายได้ รวมถึงการเขยิบฐานะทางสังคม ส่งผลให้ผู้คนต่างต้องการมีการศึกษาในระดับที่สูงขึ้น แต่ทว่าการจัดการศึกษาของรัฐกลับเป็นไปอย่างไร้ประสิทธิภาพ เหลือมล้าและไม่เป็นธรรม จึงส่งผลให้เกิดสภาวะการแข่งขันทางการศึกษาในระดับที่สูงมาก ด้วยการแข่งขันดังกล่าวซึ่งไม่เป็นธรรมตั้งแต่แรกเริ่มจึงต้องมีการหาตัวช่วยซึ่งเป็นสิ่งจำเป็น ซึ่งโรงเรียนกวดวิชาที่มีความสามารถในการบริหารจัดการการศึกษาให้มีความสอดคล้องไปกับระบบการศึกษาหลักของไทย จึงทำให้การเรียนกวดวิชาทวีความสำคัญมากยิ่งขึ้น

จากเหตุผลดังกล่าวแสดงให้เห็นว่าการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้นของคนไทยส่งผลสำคัญต่อโอกาสและการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้คน รวมทั้งส่งผลต่อความเจริญก้าวหน้าของประเทศ ดังนั้นเมื่อนโยบายของภาครัฐได้มีการปรับเปลี่ยนระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษาให้มีความเหมาะสมกับยุคสมัย การจัดการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของระบบการศึกษาใน

ประเทศจึงต้องมีการพัฒนากลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาให้กับผู้เรียนให้มีความสอดคล้องกับระบบการคัดเลือกกลางบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

วัตถุประสงค์การวิจัย

เพื่อศึกษาและวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative Research) มี 2 ขั้นตอน ดังนี้

1. ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชา เพื่อให้สอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จากเอกสารและงานวิจัยของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอก จำนวน 10 เรื่อง ซึ่งได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ภายในประเทศในช่วง 10 ปีย้อนหลัง แล้วนำมาสร้างตารางวิเคราะห์องค์ประกอบโดยการแจกแจงความถี่และสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบของการบริหารการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา

2. วิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา โดยใช้การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบโครงสร้าง แล้วใช้การวิเคราะห์เชิงเนื้อหา (Content Analysis) และการสร้างข้อสรุปตามประเด็นจากการสัมภาษณ์ ตามองค์ประกอบ 4 ด้าน คือ 1) ด้านการยกระดับงานด้านวิชาการ 2) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการสรรหาและส่งเสริมศักยภาพของครูผู้สอน และ 4) ด้านการบริการทางวิชาการและแนะแนวทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

ผู้ให้ข้อมูล

การคัดเลือกผู้ให้ข้อมูลดำเนินการโดยใช้วิธีการคัดเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากโรงเรียนกวดวิชาที่มีการจดทะเบียนมากกว่า 10 ปี ซึ่งแสดงถึงการได้รับความเชื่อมั่นจากนักเรียนและผู้ปกครอง รวมจำนวนทั้งสิ้น 20 คน ซึ่งแบ่งออกเป็น 4 กลุ่ม โดยทุกคนเป็นผู้ที่เต็มใจให้ข้อมูล ดังต่อไปนี้

กลุ่มที่ 1 ผู้อำนวยการโรงเรียนกวดวิชาที่มีประสบการณ์ในการบริหารโรงเรียนกวดวิชาไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีความเต็มใจให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์และความคิดเห็นในด้านการจัดการศึกษาเสริม จำนวน 3 คน

กลุ่มที่ 2 ครูผู้สอนในโรงเรียนกวดวิชาที่มีประสบการณ์ในการสอนในโรงเรียนกวดวิชาไม่น้อยกว่า 5 ปี และมีความเต็มใจให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสอนและวิธีการปรับปรุงประสิทธิภาพการเรียนการสอนจำนวน 9 คน

กลุ่มที่ 3 นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่กำลังศึกษาในโรงเรียนกวดวิชาไม่น้อยกว่า 6 เดือน และมีความเต็มใจให้ข้อมูลเกี่ยวกับประสบการณ์การเรียน รวมถึงปัจจัยที่ส่งผลต่อการเรียนรู้ของตน จำนวน 4 คน

กลุ่มที่ 4 ผู้ปกครองของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลายที่เรียนในโรงเรียนกวดวิชาไม่น้อยกว่า 6 เดือน และมีความเต็มใจให้ข้อมูลเกี่ยวกับการสนับสนุนและความคาดหวังต่อการศึกษาเสริมจำนวน 4 คน

กลุ่มผู้ให้ข้อมูลทั้ง 4 กลุ่มนี้ได้รับการคัดเลือกอย่างเหมาะสมเพื่อให้ครอบคลุมในมุมมองที่หลากหลาย ทั้งจากมิติของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง โดยมุ่งเน้นให้ได้ข้อมูลเชิงลึกที่เป็นประโยชน์ต่อการวิเคราะห์และพัฒนากลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลประกอบด้วย การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบโครงสร้าง โดยข้อความได้มาจากการศึกษาแนวทางในการบริหารการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา สำหรับวิธีการสร้างเครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล ผู้วิจัยดำเนินการดังนี้

1. ศึกษาแนวคิดและทฤษฎีจากเอกสารและงานวิจัยของนักศึกษาในระดับปริญญาโทและปริญญาเอกที่มีความเกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา จำนวน 10 เรื่อง ซึ่งได้รับการตีพิมพ์และเผยแพร่ภายในประเทศในช่วง 10 ปีย้อนหลัง แล้วนำมาวิเคราะห์องค์ประกอบโดยการสร้างตารางแจกแจงความถี่และสังเคราะห์เป็นองค์ประกอบของการบริหารการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เพื่อนำมากำหนดเป็นประเด็นในแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบโครงสร้าง ได้เป็นองค์ประกอบหลักใน 4 ด้าน คือ 1) ด้านการยกระดับงานด้านวิชาการ 2) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน 3) ด้านการสรรหาและส่งเสริมศักยภาพของครูผู้สอน และ 4) ด้านการบริการทางวิชาการและแนะแนวทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

2. นำแบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบโครงสร้าง เสนอผู้ทรงคุณวุฒิในด้านการบริหารสถานศึกษา จำนวน 5 ท่าน เพื่อตรวจสอบและประเมินความเหมาะสม โดยพิจารณาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence: IOC) ที่ค่า IOC > 0.50 (วรณีย์ แกมเกตุ, 2555) แล้วนำมาปรับปรุงแก้ไขประเด็นในการสัมภาษณ์เพื่อนำไปใช้เก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มผู้ให้ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์แบบสัมภาษณ์เชิงลึกแบบโครงสร้างในหัวข้อการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา ใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) โดยเปรียบเทียบความเหมือน ความแตกต่าง ความสัมพันธ์ สภาพปัจจุบันและสภาพที่พึงประสงค์ของกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาของผู้อำนวยการ ครูผู้สอน นักเรียนและผู้ปกครองของโรงเรียนกวดวิชา รวมถึงข้อเสนอแนะต่างๆ แล้วสังเคราะห์เป็นข้อสรุปตามประเด็นจากการสัมภาษณ์

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาและวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาจากการสัมภาษณ์เชิงลึกผู้ให้ข้อมูลจำนวนทั้งสิ้น 20 คน สามารถสรุปเป็นใจความสำคัญหลัก 4 ด้าน ได้ดังนี้

1) การยกระดับงานด้านวิชาการ

1.1) ผลการศึกษาการบริหารการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในด้านการยกระดับงานด้านวิชาการ พบว่าหลักสูตรในโรงเรียนกวดวิชาขาดความเป็นปัจจุบันและยังไม่มี ความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษาและสถานการณ์ต่าง ๆ ที่อาจเกิดขึ้น การออกแบบหน่วยการเรียนรู้และการวางแผนการสอนยังไม่เหมาะสม เอกสารและตำราเรียนมีความถูกต้องแต่ยังไม่ครบถ้วนตามรายวิชาที่จำเป็นต้องใช้ในระบบการสอบคัดเลือกได้กำหนดไว้ รายวิชาไม่เหมาะสมและช่วยพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียน ขาดการพัฒนาและส่งเสริมความร่วมมือกับองค์กรเครือข่าย เช่น การทำข้อตกลงด้านความร่วมมือทางวิชาการกับองค์กรต่างๆ เพื่อแลกเปลี่ยนองค์ความรู้และบุคลากรกับองค์กรอื่น การวัดผลและประเมินผลต้องพัฒนาให้เกิดความเหมาะสมและน่าเชื่อถือ เพื่อให้ครูได้ทราบถึงกระบวนการเรียนรู้ของนักเรียนและสามารถช่วยสะท้อนคิดให้กับนักเรียน พร้อมทั้งปรับแผนการเรียนรู้ได้ตรงตามสถานการณ์

1.2) ผลการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาในด้านการยกระดับงานด้านวิชาการ พบว่าต้องมีการปรับปรุงหลักสูตรการเรียนการสอนให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยแต่งตั้งคณะกรรมการในการจัดทำและพัฒนาหลักสูตร การมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบหลักสูตร ส่งเสริมและสนับสนุนให้ครูผู้สอนได้เข้าร่วมอบรมเกี่ยวกับการพัฒนาหลักสูตรทั้งภายในและภายนอกองค์กรที่ได้จัดขึ้น นอกจากนี้หลักสูตรต้องเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน รวมทั้งเพิ่มขีดความสามารถของผู้เรียนและพัฒนาทักษะในการเรียนรู้ด้านต่าง ๆ การปรับปรุงเนื้อหาให้ถูกต้องตามหลักสูตรแกนกลางของกระทรวงศึกษาธิการและให้

มีเนื้อหาครอบคลุมตามรายวิชาที่นักเรียนต้องใช้ในการสอบตามกระบวนการสอบคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาต่อในสถาบันอุดมศึกษา การพัฒนาองค์ความรู้ให้มีความเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงของสถานการณ์และสอดคล้องกับการวัดและประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนด โดยมุ่งเน้นให้ผู้เรียนนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในการทำข้อสอบได้และนำไปใช้เป็นพื้นฐานในการศึกษาระดับที่สูงขึ้น

2) การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน

2.1) ผลการศึกษาการบริหารการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในด้านการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน พบว่าต้องมีการพัฒนานวัตกรรมในการจัดการเรียนการสอนเพื่อส่งเสริมการเรียนรู้ของผู้เรียน เช่น วิธีการสอนรูปแบบใหม่ การเรียนออนไลน์ การเรียนแบบผสมผสาน การขาดการใช้สื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัยในการจัดการเรียนการสอนอย่างมีประสิทธิภาพและยังไม่มี ความเพียงพอกับจำนวนนักเรียน วัสดุและครุภัณฑ์ทางการศึกษามีความทันสมัยและได้มาตรฐาน โครงสร้างเวลาเรียนขาดการยืดหยุ่นของและความหลากหลายของรูปแบบการเรียนรู้ แหล่งเรียนรู้ที่ช่วยส่งเสริมและสนับสนุนการเรียนรู้ของผู้เรียนไม่เพียงพอ รวมทั้งต้องมีการพัฒนามีกิจกรรมพัฒนานักเรียนอย่างเหมาะสม เช่น การจัดค่ายวิชาการ การทบทวนความรู้ก่อนสอบ

2.2) ผลการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาในด้านการพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน พบว่าต้องจัดให้มีรายวิชาที่ครบถ้วนตามที่ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา การจัดทำเอกสารประกอบการเรียนที่สอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาได้กำหนดไว้ การจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่มีความหลากหลาย การพัฒนาสื่อประกอบการสอนให้มีประสิทธิภาพ และการลงทุนด้านเทคโนโลยีเพื่อนำมาใช้ประกอบในการจัดการเรียนการสอนให้มีความทันสมัย เพื่อพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนและตอบสนองความแตกต่างระหว่างบุคคล รวมทั้งช่วยกระตุ้นความสนใจของผู้เรียนและสร้างบรรยากาศแห่งการเรียนรู้ การจัดตารางการเรียนการสอนให้มีความยืดหยุ่นของช่วงเวลาและมีความเหมาะสมกับความต้องการของผู้เรียน การจัดให้มีการเรียนการสอนในเนื้อหาเสริมเพิ่มเติมและมีการทบทวนความรู้ให้ผู้เรียนในช่วงก่อนสอบ การแยกห้องเรียนตามคณะหรือสาขาที่ผู้เรียนเลือกในการสอบ รวมทั้งการจัดจำนวนห้องเรียนให้เพียงพอ การปรับปรุงและพัฒนาคุณภาพของเทคโนโลยีในการจัดการเรียนการสอนแบบออนไลน์ให้มีความน่าสนใจและพร้อมกับการเรียนทุกเวลาและทุกสถานที่ การยกระดับคุณภาพของการวัดและประเมินผล โดยการวัดผลต้องมีความสอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาและมีการประเมินผลโดยการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศที่มีความถูกต้องและแม่นยำ รวมทั้งต้องมีการดำเนินการอย่างสม่ำเสมอและต่อเนื่องเพื่อยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียน พร้อมทั้งให้การข้อเสนอแนะหรือจัดการสอนเสริมเพิ่มเติม

เมื่อพบข้อบกพร่องของผู้เรียน การนิเทศและติดตามผู้เรียนที่เหมาะสม การจัดทำคลังข้อสอบเก่า ให้บริการกับผู้เรียน เพื่อให้นักเรียนได้เห็นตัวอย่างของข้อสอบและได้ฝึกฝนการทำข้อสอบที่หลากหลาย

3) การสรรหาและส่งเสริมศักยภาพของครูผู้สอน

3.1) ผลการศึกษาการบริหารการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับระบบ การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในด้านการสรรหาและส่งเสริมศักยภาพของครูผู้สอน พบว่าการคัดเลือกและจัดจ้างครูต้องเป็นผู้ที่มีความรู้และความสามารถตรงกับรายวิชาที่สอน รวมทั้งต้องมีทักษะและเทคนิคในการถ่ายทอดความรู้ที่เหมาะสมเพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ได้จริง ครูยังขาดความเข้าใจในระบบการศึกษาและระบบการคัดเลือกนักเรียนเพื่อเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาที่มีการเปลี่ยนแปลง พร้อมทั้งควรส่งเสริมให้ครูได้มีการพัฒนาตนเองทั้งด้านวิชาการ และด้านทักษะความเชี่ยวชาญในการจัดการเรียนการสอนโดยการนำเทคโนโลยีมาใช้ ต้องเร่งฝึกฝนการสอนหนังสือผ่านจอโทรทัศน์หรือจอคอมพิวเตอร์ การพัฒนาความสามารถของครูในการเข้าไปพูดคุยผ่านแพลตฟอร์มต่าง ๆ ที่มีอยู่ในโลกปัจจุบันเพื่อรับรู้ปัญหาและความต้องการในการเรียนรู้ของนักเรียน รวมทั้งการรับข้อมูลและการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้ปกครองและนักเรียน การขาดความต่อเนื่องของการนิเทศติดตามและประเมินการสอนของครู

3.2) ผลการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาในด้านการยกระดับงานด้านการสรรหาและส่งเสริมศักยภาพของครูผู้สอน พบว่าต้องมีการคัดเลือกและสรรหาครูที่มีความรู้ตรงตามวิชาเอกและมีประสบการณ์ในการสอนที่สอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา รวมถึงมีการให้คำแนะนำในการทำข้อสอบเพื่อให้ผู้เรียนนำไปประยุกต์ใช้ได้จริงและวิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ดี การคิดค้นเทคนิคการจัดการเรียนการสอน การพัฒนาเนื้อหาให้เป็นเอกลักษณ์ การสร้างนวัตกรรมในการสอน รวมทั้งมีความสามารถในการกระตุ้นผู้เรียนและการสร้างบรรยากาศในการเรียน มีความเป็นกันเอง การส่งเสริมให้ครูผู้สอนได้มีการพัฒนาความรู้และทักษะในการปฏิบัติงานด้านการจัดการเรียนการสอนและการจัดทำหลักสูตร มีการอบรมครูผู้สอนโดยเชิญวิทยากรผู้ที่มีความรู้ความสามารถเกี่ยวกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษามาให้ความรู้ รวมทั้งการเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เพียงพอับความต้องการของผู้เรียน

4) การบริการทางวิชาการและแนะแนวทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ

4.1) ผลการศึกษาการบริหารการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับระบบ การคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาในด้านการบริการทางวิชาการและแนะแนวทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ พบว่าการรับสมัคร การลงทะเบียนเรียนและการตอบข้อซักถามต่าง ๆ มีความสะดวกรวดเร็วและมีช่องทางที่หลากหลาย การแนะนำหลักสูตรการเรียนการสอนมีความถูกต้องและชัดเจน การมีจิตบริการ มารยาทและอัธยาศัยที่ดี และการได้รับอนุญาตจัดตั้งอย่างถูกต้อง รวมทั้ง

ปฏิบัติตามระเบียบและข้อบังคับต่างๆ อย่างเคร่งครัดและมีมาตรฐานทั้งด้านการจัดการศึกษา ขาดการให้ผู้ปกครองและนักเรียนประเมินการสอนของครูและการปฏิบัติงานของบุคลากร รวมทั้งรับฟังความคิดเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ปกครองและนักเรียน การแนะแนวการศึกษาอย่างไม่สอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษาและความต้องการของสังคม การติดตามและตรวจสอบการเข้าเรียนของนักเรียนโดยใช้เทคโนโลยีที่เหมาะสมไม่มีความต่อเนื่อง

4.2) ผลการวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษาในด้านการบริการทางวิชาการและแนะแนวทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ พบว่าต้องมีการจัดตั้งฝ่ายวิชาการเพื่อการแนะแนวและให้ความรู้เกี่ยวกับการเตรียมตัวเพื่อสอบในระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา การประชาสัมพันธ์ข้อมูลทางการศึกษาและระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา การส่งเสริมและพัฒนาความร่วมมือกับศิษย์เก่าเพื่อมาให้ความรู้เกี่ยวกับการสอบเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา การจัดอบรมความรู้เกี่ยวกับการจัดทำแฟ้มสะสมงานและข้อมูลในการสอบแต่ละวิชาให้กับนักเรียน การรักษามาตรฐานการบริการและระบบดูแลผู้เรียนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียมในการสอบแต่ละรอบ การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อเผยแพร่ข่าวสารและข้อมูลเกี่ยวกับการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาให้กับนักเรียนและผู้ปกครองให้เป็นปัจจุบันและทันสมัย รวมทั้งมีการจัดทำข้อมูลสารสนเทศให้มีความเป็นระบบและเป็นปัจจุบัน เพื่อใช้เป็นฐานข้อมูลในการพัฒนาศักยภาพของผู้เรียน การพัฒนาช่องทางการติดต่อและสอบถามข้อมูลเกี่ยวกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาแก่ผู้เรียนและผู้ปกครองให้มีถูกต้อง มีประสิทธิภาพและสะดวกรวดเร็ว

สรุปและอภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาและวิเคราะห์เชิงกลยุทธ์ในการจัดการศึกษาเสริมเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการคัดเลือกเข้าสู่ระบบอุดมศึกษา สามารถสรุปและอภิปรายผลได้ว่า

1. การยกระดับงานด้านวิชาการ ต้องมีการปรับปรุงให้มีความสอดคล้องกับการเปลี่ยนแปลงของระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา โดยมุ่งเน้นการพัฒนาการเรียนรู้ของผู้เรียนให้มีความเท่าทันต่อการเปลี่ยนแปลงและตอบสนองความแตกต่างของผู้เรียน การปรับปรุงเนื้อหาและองค์ความรู้ให้มีความถูกต้องและสอดคล้องกับการวัดและประเมินผลตามเกณฑ์ที่กำหนด สอดคล้องกับสูตรตัน วุฒิมงคลพานิช (2559) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจซื้อคอร์สเรียนในโรงเรียนกวดวิชามาจากการบริหารงานด้านวิชาการ โดยต้องมีหลักสูตรที่ตรงกับความต้องการของผู้เรียน ความเข้มข้นของหลักสูตร ความหลากหลายของหลักสูตร คุณภาพของเอกสารประกอบการเรียน หลักสูตรมีการสรุปเนื้อหาสั้น ๆ ง่ายต่อการจดจำและมีเนื้อหาที่ตรงกับที่ออกสอบ รวมทั้งมีแบบฝึกหัดและแนวข้อสอบเก่าสำหรับฝึกฝนเป็นจำนวนมาก จุฬิน วิริยะกิจไพศาล (2559) ได้เสนอว่า

การบริหารงานด้านวิชาการของโรงเรียนกวดวิชามีผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาในโรงเรียนกวดวิชา โดยผู้ปกครองจะให้ความสำคัญกับหลักสูตรและสื่อการสอนของโรงเรียนกวดวิชา ซึ่งหลักสูตรจะต้องเหมาะสมกับผู้เรียนแต่ละคนและหลักสูตรที่เปิดสอนต้องตรงกับความต้องการของนักเรียนและผู้ปกครอง และอรรถ วรรณสอน (2563) กล่าวว่า การบริหารวิชาการถือว่าเป็นหัวใจสำคัญของการบริหารสถานศึกษาและเป็นส่วนที่ผู้บริหารจะต้องให้ความสำคัญ ส่งเสริมสนับสนุนให้งานวิชาการดำเนินไปอย่างมีประสิทธิภาพและบรรลุจุดมุ่งหมายของหลักสูตร โดยมีการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวกับการปรับปรุงพัฒนาการเรียนการสอนให้ได้ผลดีและมีประสิทธิภาพให้เกิดประโยชน์สูงสุดกับผู้เรียน นอกจากนี้สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4 (2564) ยังระบุว่า หัวใจหลักของสถานศึกษาจะอยู่ที่การบริหารงานวิชาการ เนื่องจากหน้าที่จะพิจารณาว่าสถานศึกษาใดมีมาตรฐานก็มักยึดถือประสิทธิภาพของงานวิชาการเป็นสำคัญ ซึ่งการบริหารงานวิชาการจะสัมฤทธิ์ผลเพียงใดนั้นก็ขึ้นอยู่กับบทบาทของผู้บริหารสถานศึกษาและครูผู้สอนที่จะต้องใช้ความรู้และความสามารถในการบริหารงานวิชาการเพื่อให้บรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายและเกิดประสิทธิภาพอย่างสูงสุด รวมทั้ง Brunner et al. (2007) กล่าวว่า การพัฒนาหลักสูตรให้มีจุดมุ่งหมายที่ชัดเจนเป็นการเพิ่มประสิทธิภาพในการเรียนการสอนและทำให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ในการเรียนดีขึ้น

2. การพัฒนารูปแบบการจัดการเรียนการสอน ต้องจัดให้มีรายวิชาที่ครบถ้วนตามที่ระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา เอกสารประกอบการเรียนมีความถูกต้องและมีรูปแบบการเรียนการสอนที่หลากหลาย รวมทั้งมีการใช้สื่อและเทคโนโลยีประกอบในการจัดการเรียนการสอน การจัดทำตารางเรียนให้เหมาะสม การจัดกิจกรรมเสริมเพิ่มเติมและทบทวนความรู้ การจัดทำจำนวนห้องเรียนให้เพียงพอ การยกระดับคุณภาพของการวัดและประเมินผล การนิเทศและติดตามผู้เรียนที่เหมาะสม ซึ่งสอดคล้องกับอัญชลี ศรีวิชัย (2563) ที่กล่าวว่า การบริหารโรงเรียนกวดวิชาต้องมีการจัดรูปแบบการเรียนการสอนที่ทำให้ผู้เรียนเข้าใจได้ง่าย เพื่อนักเรียนจะสามารถนำความรู้ที่ได้รับไปประยุกต์ใช้และนำไปต่อยอด รวมทั้งการใช้สื่อการเรียนการสอนที่ต้องมีความทันสมัย และกรฤช ศรีวิชัย (2566) ระบุว่า จุดเด่นของโรงเรียนกวดวิชาคือความสามารถในการจัดการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพและยังสามารถจัดการศึกษาได้อย่างอิสระ พร้อมทั้งมีกำหนดเป้าหมายในการจัดการศึกษาไว้อย่างชัดเจน ทำให้สามารถตอบสนองกับความต้องการของผู้ปกครองและนักเรียนที่ได้ตัดสินใจเลือกมาเรียน ดังนั้นผู้บริหารโรงเรียนกวดวิชาจะต้องวิธีดำเนินการเพื่อจะช่วยเหลือยกระดับผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเป้าหมายของผู้เรียนแต่ละบุคคลให้มีประสิทธิภาพ พร้อมทั้งรักษามาตรฐานการจัดการเรียนการสอน เพื่อให้เกิดความพึงพอใจแก่ผู้ปกครองและนักเรียนมากที่สุด ซึ่งจะส่งผลต่อความเชื่อมั่นในการเข้าศึกษาในโรงเรียนกวดวิชาและมีการแนะนำบุคคลอื่น ๆ ให้ตัดสินใจเลือกมาศึกษาในโรงเรียนกวดวิชานั้น ๆ ในลักษณะปากต่อปาก ส่งผลต่อความมั่นคงของโรงเรียนกวดวิชาในระยะยาว

3. การสรรหาและส่งเสริมศักยภาพของครูผู้สอน ต้องมีการคัดเลือกครูผู้สอนที่มีความรู้และประสบการณ์ในการจัดการเรียนการสอนกวดวิชาที่สอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษา มีทักษะและความเชี่ยวชาญในการทำข้อสอบ รวมถึงมีวิธีการถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ดี การส่งเสริมให้ครูได้มีการพัฒนาความรู้และทักษะในการปฏิบัติงาน รวมทั้งการเพิ่มจำนวนบุคลากรให้เพียงพอกับความต้องการของผู้เรียน ซึ่งสอดคล้องกับธนวรรธน์ คำอาจ (2560) ที่กล่าวว่า การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อสร้างรายได้เปรียบในการแข่งขันด้วยผลสัมฤทธิ์ขององค์กรมาจากการพัฒนาบุคลากร เนื่องจากบุคลากรด้านการสอนเป็นกลไกสำคัญในการพัฒนานักเรียนและทำให้องค์กรสามารถเกิดการขับเคลื่อนไปได้ รวมทั้งกัญกร เอี่ยมพญา และคณะ (2560) ได้เสนอว่า คุณภาพของการศึกษาและคุณภาพของผู้เรียนขึ้นอยู่กับคุณภาพของครูเป็นสำคัญ เพราะครูเป็นผู้มีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษาให้บรรลุจุดหมายปลายทาง ดังนั้นครูจึงจำเป็นต้องพัฒนาตนเองให้มีคุณลักษณะของการเป็นผู้ที่รู้เท่าทันความเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในสังคม นอกจากนี้กรฤช ศรีวิชัย (2566) ระบุว่า การเพิกข้มหาบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถและทักษะในการปฏิบัติงานที่เป็นเลิศจะเป็นหัวใจหลักของโรงเรียนกวดวิชาที่ช่วยกระตุ้นและก่อให้เกิดแรงจูงใจต่อผู้ปกครองและนักเรียนในการตัดสินใจเลือกที่จะมาเรียนในโรงเรียนกวดวิชาแห่งนั้น ๆ ด้วยความเชื่อมั่นในชื่อเสียงและประสบการณ์ของครูผู้สอนร่วมกับทีมงานวิชาการที่มีศักยภาพ ซึ่งโรงเรียนกวดวิชาแต่ละแห่งจะต้องมีบุคลากรทำหน้าที่เป็นจุดขายหรือเป็นแม่เหล็กของโรงเรียน ดังนั้นในการบริหารโรงเรียนกวดวิชาต้องมีวิธีดำเนินการในการสรรหาและคัดเลือกบุคลากรที่มีคุณภาพและเหมาะสมกับภาระงาน รวมทั้งส่งเสริมและสนับสนุนให้บุคลากรเหล่านั้นได้มีการพัฒนาศักยภาพของตนเองให้สูงยิ่งขึ้นไป เพื่อให้เกิดทักษะและความเชี่ยวชาญในวิชาชีพควบคู่กับการมีความรู้ความสามารถก้าวทันต่อการเปลี่ยนแปลงของโลกและระบบการศึกษา

4. การบริการทางวิชาการและแนะแนวทางการศึกษาให้มีประสิทธิภาพ ต้องมีการให้ความรู้และความเข้าใจเกี่ยวกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาให้เป็นปัจจุบัน การประชาสัมพันธ์ข้อมูลทางการศึกษา การบริการและระบบดูแลผู้เรียนอย่างทั่วถึงและเท่าเทียม การจัดทำข้อมูลสารสนเทศให้มีความเป็นระบบ การพัฒนาช่องทางติดต่อและสอบถามข้อมูลให้มีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับสุภารัตน์ วุฒิมงคลพานิช (2559) ที่กล่าวว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจสมัครเรียนของโรงเรียนกวดวิชามาจากความสะดวกและรวดเร็วในการให้บริการ การให้ข้อมูลด้านการเรียนที่ชัดเจน การแนะแนวการศึกษาต่อที่ถูกต้องของสถาบัน ซึ่งเป็นปัจจัยที่นักเรียนใช้พิจารณาถึงการบริการที่จะได้รับและสามารถทำให้เกิดความประทับใจต่อการบริการของสถาบันได้ นอกจากนี้ นิรุทธ์ วัฒนภาสและวัลลภา วงศ์ศักดิ์รินทร์ (2561) ได้ระบุว่า การจัดบริการแนะแนวในโรงเรียนเป็นบริการที่มีความจำเป็นและสำคัญยิ่ง เพื่อมุ่งช่วยเหลือนักเรียนในการป้องกันและแก้ปัญหาที่อาจเกิดขึ้นกับตัวนักเรียน รวมทั้งส่งเสริมพัฒนานักเรียนได้อย่างเหมาะสมและตรงตามความต้องการของนักเรียน ช่วยให้นักเรียนสามารถใช้เป็นแนวทางเลือกศึกษาต่อและวางแผนอาชีพตามความถนัดหรือ

ตามความสามารถ ซึ่งจะส่งผลให้นักเรียนประสบความสำเร็จในเรื่องส่วนตัวและสังคม รวมทั้ง Brittingham และ Netusil (2008) ได้เสนอว่า การแนะแนวทางการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการเรียน การสร้างแรงบันดาลใจในการเรียน รวมทั้งกระบวนการศึกษาต่อและแนวทางประกอบอาชีพที่นักเรียนสนใจและมีความใฝ่ฝันที่ต้องการจะทำในอนาคต เพื่อช่วยกระตุ้นให้นักเรียนมีเป้าหมายและมุ่งมั่นพัฒนาตนเองไปให้ถึงอาชีพที่ต้องการ รวมทั้งเป็นการช่วยกำหนดเป้าหมายหรือทิศทางเพื่อวางแผนการศึกษาในชีวิตของนักเรียน ซึ่งถือเป็นกระบวนการที่ช่วยพัฒนาและส่งเสริมคุณภาพทางการศึกษา

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลการวิจัยที่ได้สามารถไปใช้เป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาแนวทางการบริหารการศึกษาของโรงเรียนกวดวิชาเพื่อให้สอดคล้องกับระบบการคัดเลือกบุคคลเข้าศึกษาในสถาบันอุดมศึกษาและปรับใช้ตามบริบทของแต่ละโรงเรียนและการเปลี่ยนแปลงของระบบการศึกษาในอนาคต เพื่อให้ประสบความสำเร็จในการดำเนินงานจึงต้องมุ่งเน้นผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนให้กับผู้เรียนควบคู่กับการสร้างมาตรฐานทางการศึกษา

2. ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยในครั้งต่อไป

ในการวิจัยครั้งนี้ใช้การเก็บข้อมูลจากโรงเรียนกวดวิชาเพียง 3 แห่งเท่านั้น ซึ่งเป็นข้อจำกัดหนึ่งในการวิจัยนี้ ดังนั้นในการวิจัยครั้งต่อไปอาจเก็บข้อมูลในระดับกว้างขึ้นจากกลุ่มตัวอย่างของโรงเรียนกวดวิชาจากทั่วประเทศและอาจมีการแบ่งประเภทของโรงเรียนกวดวิชา

เอกสารอ้างอิง

กรกฤช ศรีวิชัย. (2566). *กลยุทธ์การบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียน*.

วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตร์ดุสิต มหาวิทยาลัยพายัพ.

กรกฤช ศรีวิชัย, ปาริชาติ บัวเจริญ และจรรย์ญา เทพพรบัญชากิจ. (2566). *การศึกษาสภาพปัจจุบัน สภาพที่พึงประสงค์และสภาพที่เป็นไปได้ของการบริหารโรงเรียนกวดวิชาเพื่อการจัดการเรียนรู้ของผู้เรียนในโรงเรียนกวดวิชาพัฒนาวิชาการ จังหวัดเชียงใหม่*. วารสารวิจัยมหาวิทยาลัยเวสเทิร์น มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์, 9(2), 1-14.

กรรณิการ์ พรหมคำ. (2561). *แนวทางพัฒนาการสื่อสารการตลาดเชิงบูรณาการสำหรับโรงเรียนกวดวิชา*. วารสารวิจัยรำไพพรรณี, 12(1), 140-147.

กัญญา เอี่ยมพญา และคณะ (2560). *การพัฒนาศักยภาพครูตามมาตรฐานการปฏิบัติงานของครูสภาที่เหมาะสมต่อครูประถมในสถานศึกษา กรณีศึกษาโรงเรียนอนุบาลวัดปิตุลาธิราชรังสฤษฎิ์*. วารสารปัญญาภิวัฒน์, 9(2), 158-170.

- คมสัน พรหมรินทร์. (2560). "เงา" โลกแล้ว: เมื่อระบบติวเตอร์ในโรงเรียน "อ้อม" ระบบการศึกษาไทย. วิทยานิพนธ์สังคมวิทยาและมานุษยวิทยามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จุฬณี วิริยะกิจไพศาล. (2559). กลยุทธ์การตลาดกับการตัดสินใจเลือกเข้าศึกษาในโรงเรียนกวดวิชาของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย. วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ฐิติพร แต่งพลกรัง. (2563). แนวทางพัฒนาการบริหารวิชาการของโรงเรียนกวดวิชาในกรุงเทพมหานครตามแนวคิดการศึกษาแบบเรียนรวม. วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ณัฐฐิติ คำมูล. (2567). เป็นวัยรุ่นมันเหนื่อย: ย้อนดูระบบสอบเข้ามหาวิทยาลัยของไทยกับความเจ็บปวดใจของวัยรุ่น. https://siythailand.org/article_
- ที่ประชุมอธิการบดีแห่งประเทศไทย (2567). TCAS68-คู่มือสำหรับผู้สมัคร. <https://www.mytcas.com/>
- ธนวรรณ คำอาจ. (2560). กลยุทธ์การบริหารสถาบันกวดวิชาเพื่อสร้างความได้เปรียบในการแข่งขันด้วยผลสัมฤทธิ์ขององค์กร. วิทยานิพนธ์การจัดการมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยมหิดล.
- นิรุทธ์ วัฒนโนภาส และวัลลภา วงศ์ศักดิ์รินทร์. (2561). การศึกษาความต้องการการจัดการบริการแนะแนวในโรงเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนสาธิตมหาวิทยาลัยศิลปากร. *Veridian E-Journal, Silpakorn University ฉบับภาษาไทย สาขามนุษยศาสตร์ สังคมศาสตร์และศิลปะ*, 11(1), 2630-2642.
- บวรพจน์ ชนสมบัติ. (2567). การศึกษาสำคัญอย่างไร ? และแนวทางการศึกษา. <https://moh.mn/>
- โพธิพันธ์ พานิช. (2558). "แนวคิดเกี่ยวกับหลักและระบบงานแนะแนว". *เอกสารการสอนชุดวิชาหลักและระบบงานแนะแนวในสถานศึกษา หน่วยที่ 1-7 (หน้า 1-37) (พิมพ์ครั้งที่ 2)*. มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- วรรณิ์ แกมเกตุ. (2555). *วิธีวิทยาการวิจัยเชิงพฤติกรรมศาสตร์*. จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สถาบันวิจัยเพื่อความเสมอภาคทางการศึกษา. (2564). *โรงเรียนกวดวิชาเงาสท้อนความเหลื่อมล้ำและความล้มเหลวของการศึกษาไทย*. <https://research.eef.or.th/>
- สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4. (2564). *แผนพัฒนาครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2564*. สำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาขอนแก่น เขต 4.
- สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2554). *พระราชบัญญัติโรงเรียนเอกชน พ.ศ. 2550 แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2554*. สกสศ.

- สำนักงานส่งเสริมการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย. (2560). *แผนพัฒนาการศึกษานอกระบบและการศึกษาตามอัธยาศัย พ.ศ. 2560 – 2579*. สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. สุธาร์ตน์ วุฒิมงคลพานิช. (2559). *ปัจจัยต่อการตัดสินใจซื้อคอร์สเรียนจากสถาบันกวดวิชาของนักเรียนเขตกรุงเทพมหานคร*. การค้นคว้าอิสระบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. อรชร วรรณสอน. (2563). *อนาคตภาพการบริหารงานวิชาการของโรงเรียนในสังกัดเทศบาล เพื่อรองรับการพัฒนาทักษะผู้เรียนในศตวรรษที่ 21*. วิทยานิพนธ์ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต มหาวิทยาลัยศิลปากร. อัญชลี ศรีวิชัย. (2563). *กลยุทธ์การบริหารและการจัดการโรงเรียนกวดวิชาที่สอดคล้องกับการศึกษาในยุคดิจิทัล*. วิทยานิพนธ์ปริญญาามหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่ราย. Brittingham & Netusil. (2008). *The reliability of goal ratings in a needs assessment procedure*. <http://www.eric.ed.gov/ERICWebPortal/> Brunner et al. (2007). *Coaching for the PISA test*. *Learning and Instruction*, 17(2), 111–122.